

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, de partea vătămată Vladimir Dănilă, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2015, în cauza penală în privința lui

Romaliischi Maxim Vasile, născut la 21 februarie 1984, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. L. Tolstoi 24/1, ap.95.

termenul de examinare a cauzei fiind:

- ***în prima instanță din 01.12.2014 până la 13.02.2015;***
- ***în instanța de apel din 05.03.2015 până la 30.03.2015;***
- ***în instanța de recurs din 11.06.2015 până la 06.10.2015.***

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, Romaliischi Maxim conform rechizitoriului este învinuit pentru că, la 12 noiembrie 2013, activînd în calitate de executor judecătoresc și deținînd licența seria LE nr.175, fiind conform prevederilor art.123 alin.(2) din Codul penal și art. 2 al Legii nr.113 din 16.10.2010 privind executorii judecătorești, persoană publici aflîndu-se la sediul biroului de executare situat pe str. I.Creangă, 39 din mun. Chișinău, în baza cererii reprezentantului BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA a emis încheierea nr.175-1425/13 prin care a primit pentru executare documentul executoriu nr.2PO-815/1 din 20.09.2013 emis de către Judecătoria Botanica, mun. Chișinău în conformitate cu care s-a hotărît de a încasa de la Dănilă Vladimir în beneficiul BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA a sumelor bănești datorate în baza contractului de acordare a creditului di 10.10.2010 și cheltuielile de judecată suportate la achitarea taxei de stat pentru depunerea cererii, în mărime totală de 2848,88 lei, ; respectiv a intentat dosarul de executare a acestui document nr. 175-1425/13.

În învinuire se indică că, tot la 12.11.2013, executorul judecătoresc Romaliischi Maxim, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ignorînd prevederile art.63 din Codul de executare, care prevede că „în scopul asigurării executării documentului executoriu, odată cu intentarea procedurii de executare,

executorul judecătoresc este în drept: a) să aplice sechestrul pe mijloacele bănești sau pe bunurile debitorului; b) să interzică debitorului de a săvârși anumite acte; c) să interzică altor persoane de a transmite debitorului bunuri sau de a îndeplini față de el alte obligații”, precum și regulile generale de sechestrare a bunurilor prevăzute la art. 115 din Codul de executare, a emis încheierile nr. 175-1425/13 prin care a dispus Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor al Republicii Moldova, Direcției principale înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto aplicarea interdicțiilor de înstrăinare sub orice formă a mijloacelor de transport, care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir, iar IS „Cadastru” aplicarea interdicției de înstrăinare sub orice formă a bunurilor imobile care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir, acțiuni care nu sunt prevăzute de Codul de executare, contravin regulilor generale de sechestrare a bunurilor prevăzute la art.115 din Codul de executare, și au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, precum și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale lui Dănilă Vladimir.

Procurorul a invocat ca probe de confirmare a faptei și vinovăției inculpatului: declarațiile părții vătămate Dănilă Vladimir, înștiințarea lui Dănilă Vladimir privind refuzul eliberării pașaportului nr.1461G din 12.11.2014; ordonanța și procesul-verbal de ridicare a procedurii de executare nr.2PO- 815/13 din 20.09.2013; copia autentificată a procedurii de executare nr.2PO-815/13 din 20.09.2013, procesul-verbal de examinare și ordonanța de recunoaștere a procedurii de executare nr.2PO-815/13 din 20.09.2013 în calitate de mijloc material de probă.

2. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 februarie 2015 Romaliischi Maxim a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, pentru că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive al acestei infracțiuni.

3. Ne fiind de acord cu sentința enunțată, au contestat-o cu apeluri:

- procurorul, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia Romaliischi Maxim să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. 1) Codul penal, și condamnat la 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 5 ani. Apelantul a invocat că, instanța de judecată a constatat neîntemeiat în sentință că fapta incriminată inculpatului Romaliischi Maxim nu întrunește elementele infracțiunii ilegal l-a achitat.

Astfel, cu toate că, inculpatul Romaliischi Maxim nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, acesta a recunoscut că a primit pentru executare documentul executoriu nr.2PO-815/13 din 20.09.2013 emis de către Judecătoria Botanica, mun. Chișinău, a intentat dosarul de executare a acestui document nr.175-1425/13, și a emis încheierile nr. 175-1425/13 prin care a dispus Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor al Republicii Moldova, Direcției principale înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto aplicarea interdicțiilor de înstrăinare sub orice formă a mijloacelor de transport, care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir, iar ÎS „Cadastru” aplicarea interdicției de înstrăinare sub orice formă a bunurilor imobile care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir.

Aceste fapte au fost complet dovedite și prin examinarea procedurii de executare nr.2PO-815/13 din 20.09.2013. Instanța de fond a luat ca bază la adoptarea sentinței

declarațiile inculpatului Romaliischi Maxim și a avocatului acestuia, care, interpretând eronat prevederile Codului de executare, susține că executorul judecătoresc are dreptul de a aplica debitorului interdicții generale și ai interzice de a săvârși anumite acțiuni.

Aceste concluzii, atât a inculpatului, cât și a instanței de judecată, sunt greșite și denotă o interpretare abstractă a prevederilor art.63 alin.(1) lit. b) din Codul de executare.

Astfel, norma specificată prevede că, în scopul asigurării executării documentului executoriu, odată cu intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc este în drept să interzică debitorului de a săvârși anumite acte. În speță însă, executorul judecătoresc Romaliischi Maxim, prin încheierile din 12.11.2013, nr.175-1425/13, a dispus Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor al Republicii Moldova, Direcției principale înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto aplicarea interdicțiilor de înstrăinare sub orice formă a mijloacelor de transport, care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir, iar IS „Cadastru” aplicarea interdicției de înstrăinare sub orice formă a bunurilor imobile care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir.

Aplicarea interdicțiilor de înstrăinare sub orice formă a tuturor bunurilor materiale deținute de debitor, fără a le identifica și a ține cont de valoarea acestora în coraport cu suma care urma a fi încasată, contravine principiilor și regulilor de executare.

Raportând prevederile legale situației în speță, rezultă că inculpatul urma să aplice interdicția de înstrăinare asupra bunurilor în valoare ce nu depășesc suma urmărită și anume de 2848,88 lei, cu atât mai mult că, odată cu intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc a stabilit că debitorul dispunea de două automobile, însă pe parcurs de un an de zile nu a întreprins nici o măsură pentru a aplica sechestrul pe unul din ele, sau pe alte bunuri în valoare de 2848,88 lei ce aparțin debitorului, menținând ilegal interdicția de înstrăinare asupra întregii proprietăți a debitorului.

Cu toate acestea, anume aplicarea interdicțiilor de înstrăinare sub orice formă a întregii proprietăți a debitorului urmează a fi calificată ca acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, deoarece art.63 din Codul de executare prevede interzicerea debitorului (și altor persoane) de a săvârși anumite acte, care urmează a fi stabilite de executor în limita acțiunii sau a obiectului executării, și nu cum a procedat în cazul dat executorul judecătoresc - inculpatul Romaliischi Maxim aplicând interdicția de înstrăinare a întregii proprietăți a debitorului.

În sentința pronunțată instanța de judecată corect a expus obiectul și latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 328 din Codul penal, însă greșit a concluzionat că aceste elemente ale componentei de infracțiune lipsesc în cazul dat.

Astfel, prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și examinate în ședința de judecată, s-a stabilit incontestabil că inculpatul Romaliischi Maxim, fiind, conform prevederilor art. 123 alin.(2) din Codul penal și art.2 al Legii nr.113 din 16.10.2010 privind executorii judecătorești, persoană publică, a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, adică infracțiunea prevăzută de art.328 alin. 1) din Codul penal.

Mai mult decât atât, comportamentul judecătorului Olga Cojocar pe parcursul examinării cauzei penale a pus la îndoială rezonabilă imparțialitate a ei.

La ședința din 23.01.2015, fiind amânată la demersul procurorului care a fost antrenat în acțiuni care nu sufereau amânare, a fost depusă cererea de recuzare a

judecătorului, care prin încheierea din 30.01.2015 a fost respinsă, fiind ilegal considerată neîntemeiată.

Astfel, prin apelul declarat împotriva sentinței de achitare se contestă și încheierea din 30.01.2015 prin care a fost respinsă cererea de recuzare a judecătorului Olga Cojocaru de la examinarea acestei cauze penale.

- partea vătămată Dănilă Vladimir, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Romaliischi Maxim să fie declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin. (1) Cod penal, cu sancționarea prevăzută în limitele acestui articol.

În motivarea apelului partea vătămată a indicat aceleași motive declarat de acuzatorul de stat. Totodată a mai menționat că, instanța de judecată fără pătrunderea în esență neîntemeiat a constatat în sentință că fapta incriminată inculpatului Romaliischi Maxim nu întrunește elementele infracțiunii și l-a achitat ilegal.

Această concluzie a instanței de judecată este greșită deoarece în ședința de judecată a fost pe deplin confirmată învinuirea înaintată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2015, au fost respinse, ca fiind nefondate apelurile declarate de către procuror și partea vătămată Dănilă Vladimir cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul Romaliischi Maxim urmează a fi achitat pe capătul de învinuire incriminat.

Aceste împrejurări au fost elucidate și constatate din totalitatea de probe acumulate la dosarul respectiv, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a examinat cauza minuțios, multilateral, sub toate aspectele și în baza tuturor probelor administrate, justificat a atras concluzia că fapta lui Romaliischi Maxim nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(1) Cod penal.

Conform art. 385 Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile, inclusiv: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul și, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea și, respectiv în partea descriptivă a sentinței de condamnare, potrivit art. 394 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă nu numai descrierea faptei criminale, dar și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

În acest aspect, se relevă că, rechizitoriul conține o încadrare juridică imprecisă a faptei incriminate lui Romaliischi Maxim în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, astfel:

În rechizitoriu la descrierea caracterului prejudiciabil al faptei se indică că daunele în proporții considerabile au fost cauzate „... intereselor publice, precum și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale lui Dănilă Vladimir” nefiind constatată dauna cauzată fiecărui subiect.

Se evidențiază că, dispunerea de către executor Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor al Republicii Moldova, Direcției principale înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto, ÎS „Cadastru" aplicarea interdicțiilor, nu poate fi considerat ca „... cauzate daune în proporții considerabile intereselor publice”.

Organul de urmărire penală în ordonanță de punere sub învinuire și procurorul în instanța de fond, nu au invocat și nu au justificat, cu trimitere la art. 126 Cod penal, prin ce se manifestă și se confirmă proporțiile considerabile a daunelor aduse intereselor publice și doar s-au limitat la citarea abstractă a textului legii prevăzut de art. 328 Cod penal, fără a prezenta careva argumente și probe în susținerea acestei acuzații, or, dispoziția art.328 Cod penal stipulează ca o condiție pentru întrunirea elementelor constitutive ale acestui gen de infracțiuni - cauzarea daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a statuat că nu a fost demonstrat nici prejudiciul cauzat părții vătămate Dănilă Vladimir și modul în care s-a manifestat prejudiciul invocat.

Instanța de apel a menționat că, *obiectul juridic* special al infracțiunii specificate la alin. (1) art. 328 Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune îndeplinirea de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu în mod corect, fără excese, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și ale celor juridice.

Latura obiectivă a acestei infracțiuni are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege; 2) urmările prejudiciabile, și anume daunele în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Specific pentru acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege este că făptuitorul comite o acțiune care nu este în competența lui de serviciu sau în competența exclusivă a lui de serviciu, dar este în competența unei alte persoane sau a unui alt organ ori acțiune care nu se află în competența a nici unei persoane sau a nici unui organ.

Depășirea atribuțiilor de serviciu, în speță, rezultă din emiterea încheierilor de către inculpat privind aplicarea interdicțiilor de înstrăinare sub orice formă a mijloacelor de transport și a bunurilor imobile care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir.

Conform art. 22 lit. a) și lit. v) Cod de Executare, executorul judecătoresc este în drept să emită acte procedurale în limitele competenței prevăzute de lege și să interzică instituțiilor de stat, persoanelor cu funcție de răspundere, persoanelor fizice și persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate și de forma juridică de organizare, efectuarea anumitelor acte în privința debitorului sau a bunurilor lui, inclusiv a bunurilor care vor fi dobândite în viitor, care ar putea duce la împiedicarea executării, și să înainteze cerințe executorii persoanelor cu funcție de răspundere în vederea executării eficiente a documentului executoriu.

Potrivit art.63 alin.(1) lit. b) Cod de Executare, în scopul asigurării executării documentului executoriu, odată cu intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc este în drept să interzică debitorului de a săvârși anumite acte.

Art. 9 Cod de Executare prevede că, participanții la procedura de executare, alte persoane ale căror drepturi sunt ocrotite de lege au fost încălcate printr-un act de executare pot ataca actul în conformitate cu legea.

Potrivit art. 3 al Legii nr.113 din 17.06.2010 „Privind executorii judecătorești”, actul întocmit de executorul judecătoresc în limitele competenței legale, este act procesual ce are forță probantă, se prezumă a fi legal, iar în cazul când este întocmit în cadrul procedurii de executare poate fi contestat în modul stabilit de Cod de Executare.

Raportînd prevederile legale situație în speță, instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a stabilit că inculpatul, activînd în calitate de executor judecătoresc era în drept de a emite încheierile privind aplicarea interdicțiilor în săvîrșirea unor acțiuni, iar adoptarea încheierilor menționate ține de competența executorului judecătoresc.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a reținut declarațiile inculpatului Romaliischi Maxim potrivit căruia încheierile emise au fost expediate debitorului Dănilă Vladimir, fapt confirmat prin avizurile de recepție anexate la procedura de executare, nu au fost contestate, fapt neînfirmat de partea vătămată, deci acestea se prezumă că sunt legale.

Analizînd în coraport normele legale indicate, actele executorului judecătoresc emise de o persoană publică, se prezumă a fi legale, adică emise în conformitate cu prevederile legii în vigoare, iar participanții la procedura de executare, în cazul în care le consideră ilegale, au posibilitate de a le contesta în instanța de judecată.

Astfel, atît timp cît actul executorului judecătoresc este legal, aprecierea acestuia ca fiind abuziv, este neîntemeiată.

Formulînd astfel de concluzii, organul de urmărire penală își asumă atribuții care revin exclusiv instanței de judecată, doar aceasta poate aprecia dacă dispoziția încheierii care face obiectul ordonanței sunt în interiorul normei legale sau le depășesc. Or, a învinui o persoană în depășirea atribuțiilor, punînd la bază un act legal este inadmisibil.

Mai mult, potrivit art. 281 Cod de procedură penală, ordonanța de punere sub învinuire, trebuie să cuprindă printre altele motivele și semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei. Ordonanța din 27.11.2014 nu conține aceste elemente, or, în acestea se citează drept temei pentru a motiva depășirea atribuțiilor prevederile art. 63 Cod de Executare, care prevăd acele obligații ale executorului judecătoresc care au fost realizate prin încheierea de asigurare a acțiunii.

Astfel, art. 63 Cod de Executare, intitulat măsurile de asigurare a documentului executoriu, prevede expres că, executorul judecătoresc în scopul asigurării poate să aplice sechestrul pe mijloace bănești sau pe bunurile debitorului.

În același context se invocă prevederile art. 115 Cod de Executare, care în genere nu sunt aplicabile cazului dat, ele reglementînd procedura de aplicare a sechestrului, care se regăsesc în capitolul IX Procedura de sechestrare și vânzare a bunurilor. Analizînd prevederile art. 115 Cod de Executare devine evident faptul că, acesta se referă la sechestrarea și urmărirea bunurilor, prin întocmirea unui proces-verbal de sechestrul, fapt ce nu a fost efectuat în cadrul procedurii de executare silită.

Incriminarea depășirii limitelor este absolut neîntemeiată și deplasată. Executorului judecătoresc i-au fost incriminate acțiunile, care nici nu au fost efectuate, dat fiind faptul că nu a dispus aplicarea sechestrului, ci doar interzicerea efectuării unor acțiuni ce ține de înstrăinarea patrimoniului debitorului.

La fel, instanța de apel a considerat că instanța de fond a apreciat corect circumstanțele cu referire la cheltuielile de executare pe care urmează să le achite partea vătămată și pe care le consideră neîntemeiate, reținînd că conform art. 36 alin. (1) Cod de Executare, cheltuielile de executare se compun din taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc, spezele procedurii de executare și onorariul executorului

judecătoresc, iar potrivit art. 37 alin. (1) taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc sînt plățile, a căror mărime este stabilită de Guvern, pe care creditorul sau partea care solicită efectuarea acestor acțiuni le va achita pentru toate acțiunile efectuate de executorul judecătoresc din oficiu sau la cererea părților în procedura de executare.

În astfel de circumstanțe, încasarea cheltuielilor de executare, reprezintă o cerință legală și care ține nemijlocit de competența executorului judecătoresc.

Mai mult instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a statuat vis-a-vis de cheltuielile de executare nu constituie un prejudiciu material cauzat părții vătămate, deoarece Dănilă Vladimir a avut calitatea de debitor, care nu a negat-o, iar în conformitate cu prevederile art. 36 alin.(2) Cod de Executare debitorii ai taxelor pentru efectuarea actelor de executare și ai spezelor procedurii de executare sunt în mod solidar creditorul și debitorul procedurii de executare, dacă legea nu prevede altfel. În cazul în care creditorul a avansat integral cheltuielile de executare, debitor al cheltuielilor devine debitorul procedurii de executare.

Din cele relatate mai sus, rezultă că nu s-a constatat în sensul noțiunii de infracțiune prevăzute de art. 14 Cod penal, elementele obligatorii a componenței de infracțiune: dacă fapta este prejudiciabilă, dacă fapta este săvârșită cu vinovăție. De aici rezultă că, nu există nici componența de infracțiune prevăzută de art.328 alin. (1) Cod penal.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au contestat cu recursuri ordinare:

- procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată. Recurentul invocă aceleași motive ca și în instanța de apel (pct. 3 din prezenta decizie). Totodată invocă aprecierea incorectă a probelor și anume declarațiile părții vătămate Vladimir Dănilă, comportarea judecătorului Olga Cojocaru;

- partea vătămată Vladimir Dănilă, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală la fel solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată. Recurentul invocă aceleași argumente indicare în recursul procurorului.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, Romaliischi Maxim a prezentat referință privind opinia asupra recursurilor declarate de procuror și de partea vătămată Vladimir Dănilă, prin care a menționat că, recursurile ordinare urmează a fi decise ca inadmisibile motivînd că, acestea sunt nu alt ceva decît un comentariu defectuos a cadrului legal existent, avînd drept scop intimidarea executorului judecătoresc în săvîrșirea pe viitor a actelor de executare silită, la care acesta este imposibil conform legii și statului său.

6. Judecînd recursul în raport cu materialele cauzei și temeiurile invocate, Colegiul lărgit concluzionează că, recursurile ordinare urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Din conținutul art. 427 Cod de procedură penală rezultă că, temeiurile pentru recursurile ordinare declarate împotriva deciziei instanței de apel nu pot fi decât de drept, fiind determinate expres de lege. Temeiurile menționate pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel. Astfel, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond.

În recursurile declarate de procuror și de partea vătămată Vladimir Dănilă împotriva hotărârii instanței de apel se face referire la temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, temeiuri care nu și-au găsit confirmare în speța dată.

Așadar, Colegiul lărgit verificând textele recursurilor declarate, constată că recurenții în argumentarea acestora, expun desfășurat circumstanțele de fapt ale cauzei, așa cum au fost expuse în învinuire, considerând că instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, recurenții specifică că instanța de apel, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul conchide că acest temei nu și-au găsit confirmare, iar reieșind din textul recursurilor, recurenții de fapt critică procedura de apreciere a probelor, care ține de starea de fapt a cauzei și care a fost deja statuată de către instanțele de fond, de competența cărora este stabilirea acesteia.

Prin urmare, Colegiul lărgit constată că temeiul la care se referă autorii recursurilor nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, or, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, astfel, argumentul expus în recursurile ordinare sunt neîntemeiate și se resping, deoarece soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe prezentate și anexate la materialele cauzei și respectiv cercetate în ordinea prevăzută de lege, dîndu-li-se aprecierea cuvenită.

De asemenea, în opinia Colegiului lărgit, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul cercetării judecătorești, cît ale apărării, atît și ale acuzării, fapt ce face ca concluzia despre nevinovăția lui Romaliischi Maxim privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Deci, Colegiul lărgit consideră că deși recurenții sunt de opinia că instanța de apel nu a dat răspuns la toate motivele invocate în apel, aceste afirmații urmează a fi apreciate ca declarative, întrucît din conținutul hotărârii contestate (pct. 4.1) rezultă cert motivele pentru care instanța de apel a adoptat soluția în speța examinată, și anume: - declarațiile inculpatului care a declarat că, la biroul de executare executor judecătoresc, Romaliischi Maxim la 12.11.2013 a fost înregistrată procedura de executare în baza

documentului executoriu nr. 2PO-815 din 20.09.2013, emisă de Judecătoria Botanica privind încasarea datoriei de la Dănilă Vladimir în sumă de 2848, 88 lei.

În acest sens, executorul judecătoresc a intentat procedura de executare și potrivit art. 67 Cod de Executare a fost expediată debitorului cu aducerea la cunoștința acestui articol și prevederilor art. 66 alin. (2) Cod de Executare și anume dreptul și termenul de contestare, în cazul în care, o consideră emisă cu încălcarea legislației în vigoare, precum și propunerea de a executa hotărîrea dată în termen de 15 zile. Încheierea a fost recepționată de către debitor, fapt confirmat prin avizul de recepție, care este anexat la materialele dosarului. În pofida faptului că, debitorul a fost înștiințat despre procedura concilierii, debitorul Dănilă Vladimir în cadrul acesteia nu s-a prezentat, fără a comunica motivul ce a stat la baza lipsei acestuia.

Ulterior, în urma intentării procedurii de executare și măsurilor întreprinse, a fost stabilit că, obligația a fost stinsă conform documentului executoriu menționat la 18.09.2014, fapt confirmat prin cererea creditorului din 22.09.2014.

Totodată, Colegiul susține poziția instanței de apel precum că, corect s-au apreciat circumstanțele cu referire la cheltuielile de executare pe care urmează să le achite partea vătămată.

Colegiul consideră că instanțele de fond au apreciat corect circumstanțele cu referire la cheltuielile de executare pe care urmează să le achite partea vătămată și pe care le consideră neîntemeiate, reținînd că conform art. 36 alin.(1) Cod de Executare, cheltuielile de executare se compun din taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc, spezele procedurii de executare și onorariul executorului judecătoresc, iar potrivit art. 37 alin. (1) taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc sînt plățile, a căror mărime este stabilită de Guvern, pe care creditorul sau partea care solicită efectuarea acestor acțiuni le va achita pentru toate acțiunile efectuate de executorul judecătoresc din oficiu sau la cererea părților în procedura de executare.

În astfel de circumstanțe, încasarea cheltuielilor de executare, reprezintă o cerință legală și care ține nemijlocit de competența executorului judecătoresc.

Reieșind din cele expuse pe marginea apelurilor procurorului și părții vătămate, referitor la dezacordul cu achitarea inculpatului Romaliischi Maxim, Colegiul reține principiul fundamental al prezumției nevinovăției ca principiu de bază al Convenției Europene pentru Drepturile Omului și al legislației procesuale naționale, astfel încât, sarcina probațiunii revine organului de urmărire penală și acuzatorului de stat, persoana indiferent de calitatea procesuală într-un proces penal nefiind obligată să dovedească nevinovăția sa.

Deci, criticile formulate de recurenți, enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, prin care se susține că Romaliischi Maxim se face vinovat de săvîrșirea infracțiunii imputate și instanțele de fond greșit au apreciat probatoriul administrat în cauză, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră, instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare.

În virtutea considerentelor expuse supra, nefiind constatată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărîrii contestate sub aspectele invocate, soluția instanței de apel fiind legală și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în cauză,

Colegiul lărgit respinge ca inadmisibile criticile formulate de către procuror și partea vătămată Vladimir Dănilă.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, de partea vătămată Vladimir Dănilă, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2015, în cauza penală în privința lui *Romaliischi Maxim Vasile*, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 28 octombrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu